

Nd.

764. Breytingartillögur

[282. mál]

um frv. til laga um tekjuskatt og eignarskatt.

Frá meiri hl. fjárhags- og viðskiptanefndar.

1. Við 13. gr. í stað „20%“ í 1. mgr. komi: 10%.
2. Við 14. gr. í stað „20%“ í 4. mgr. komi: 10%.
3. Við 16. gr. í stað „750 m³“ og „1 500 m³“ í 1. og 5. mgr. greinarinnar komi: 600 m³ og 1 200 m³.
4. Við 18. gr. í stað „65%“ í 2. mgr. greinarinnar komi: 55%.
5. Við 27. gr. 1. mgr. greinarinnar orðist svo:

Nú selur skattaðili eign með skattskyldum söluhagnaði og hluti söluandvirðis hennar er greiddur með skuldaviðurkenningum til þriggja ára eða lengri tíma og er honum þá heimilt að telja það hlutfall af söluhagnaðinum, sem svarar til hlutdeildar skuldaviðurkenninganna af heildarsöluverðmætinu, til tekna hlutfallslega eftir afborgunartíma skuldaviðurkenninganna, þó ekki á lengri tíma en sjö árum. Til skuldaviðurkenninga í þessu sambandi teljast ekki þær skuldir sem hvíla á hinni seldu eign og kaupandi tekur að sér að greiða. Skattstjóra skal tilkynnt um notkun þessarar heimildar með fyrsta framtali eftir söludag. Þessa heimild má skattaðili þó aðeins nota að því marki sem hann hefur ekki getað notað hinn skattskylda söluhagnað til að fyrna aðrar eignir, eða lækka stofnverð sams konar eigna, í samræmi við ákvæði þessara laga.

6. Við 30. gr. Við D-lið greinarinnar bætist nýr töluliður, er verði 3. tl. og orðist svo:
Iðgjald af lífsábyrgð sem maður hefur keypt sér. Frádráttur þessi skal þó aldrei vera hærri en 40000 kr.
7. Við 31. gr. 2. tl. 1. mgr. orðist svo:
Aðstöðugjöld og landsútsvör sem ákvörðuð eru samkvæmt lögum um tekjustofna sveitarfélaga. Gjöld þessi má draga frá tekjum þess rekstrarárs þegar stofn gjaldanna myndaðist.
8. Við 38. gr.
a. Í stað „8%“ í 1. tl. greinarinnar komi: 10%.
b. Í stað „15%“ í 3. tl. greinarinnar komi: 18%.
9. Við 44. gr. Greinin orðist svo:
Lögaðilar og menn, sem hafa með höndum atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, skulu reikna árlega tiltekinn hundraðshluta af heildarskuldum, þegar frá þeim hafa verið dregnar eignir skattaðila sem tengdar eru atvinnurekstri, aðrar en fyrnanlegar eignir skv. 32. gr. og eignarhlutar í félögum, sbr. 2. gr. Þá fjárhæð, sem þannig reiknast, skal færa annars vegar í sérstakan reikning, mót-reikning fyrninga, og hins vegar til lækkunar á endurmatsreikningi, sbr. 37. gr. Nemi þessar tilteknu eignir hærri fjárhæð en heildarskuldir reiknast ekki tillag í mótreikning fyrninga.
Til skulda skattaðila skv. 1. mgr. teljast hvers konar kuldir, sbr. 76. gr., en þar með telst þó ekki hlutafé, stofnsjóðir, stofnfé, endurmatsreikningur, varasjóður og aðrir eiginfjárreikningar. Til skulda manna, sem stunda atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, teljast ekki í þessu sambandi kuldir sem ekki eru tengdar atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi, enda fari þær ekki fram úr 4 000 000 kr. hjá einstaklingi og 8 000 000 kr. ef um hjón er að ræða. Ójfnuð rekstrartöp frá fyrri árum, sbr. 6. tl. 1. mgr. 31. gr., má draga frá skuldum áður en tillag er reiknað.
Hundraðshluti tillags skv. 1. mgr. skal vera jafn hundraðshluta verðbreytinga milli ára, sbr. 26. gr.
Tillag í mótreikning fyrninga samkvæmt þessari grein skal reikna í lok hvers reikningsárs og miðast við stöðu eigna og skulda í byrjun reikningsárs.
10. Við 45. gr. Greinin orðist svo:
Heildarfjárhæð mótreiknings fyrninga í byrjun hvers árs skal framreikna samkvæmt verðbreytingarstuðli viðkomandi árs, sbr. 26. gr. Í lok hvers árs skal færa til frádráttar fengnum fyrningum á árinu skv. 38. gr. og 42. gr. fjárhæð er nema skal 15% af framreiknuðum mótreikningi í árslok.
Á því ári, sem mótreikningur fyrninga verður hærri en nemur samanlögðum eftirstöðvum fyrningarverðs allra fyrnanlegra eigna, skal telja það sem umfram er til skattskyldra tekna og til lækkunar á mótreikningi fyrninga. Þeir aðilar, sem myndað hafa mótreikning skv. 44. gr. og ekki eiga fyrnanlegar eignir, skulu færa tillagið til tekna á því ári sem það reiknast.
Mótreikningur fyrninga eða færslur af honum hafa ekki áhrif á eftirstöðvar fyrningarverðs fyrnanlegra eigna.
Ráðherra getur með reglugerð kveðið nánar á um framkvæmd þessarar greinar og 44. gr.
11. Við 56. gr. Við greinina bætist ný mgr. sem verður 2. mgr. og orðist svo:
Þegar samvinnufélög sameinast eftir 27. gr. laga nr. 46/1937 skal hið sameinaða félag taka við öllum skattréttarlegum skyldum og réttindum hinna fyrri félaga.
12. Við 57. gr. Greinin orðist svo:
Sé sameignarfélagi, sem myndað hefur varasjóð skv. 12. tl. 1. mgr. 31. gr., slitið, þannig að það sé algjörlega sameinað öðru slíku sameignarfélagi eða hlutafélagi og eigendur í fyrrnefnda félaginu fái eingöngu eignarhluta eða hlutabréf í síðarnefnda félaginu sem gagnjald fyrir eignarhluta sína í félagi því sem slitið var, þá skulu skiptin sem slík ekki hafa í för með sér skattskyldar

tekjur fyrir þann sem lét eignarhluta sinn af hendi og heldur ekki fyrir félag það sem slitið var. Við slíkan samruna félaga skal það félag, er við tekur, taka við öllum skattréttarlegum skyldum og réttindum þess félags sem slitið var.

Ef sameignarfélagi, sbr. 1. mgr. þessarar greinar, er breytt í hlutafélag þannig að eigendur í fyrrnefnda félaginu fái eingöngu hlutabréf í síðarnefnda félaginu sem gagnjald fyrir eignarhluta sína í félagi því sem slitið var, þá skal þessi breyting ekki hafa í för með sér skattskyldar tekjur fyrir eigendur sameignarfélagsins eða félagið sjálft. Við slíka breytingu skal hlutafélagið taka við öllum skattréttarlegum skyldum og réttindum sameignarfélagsins.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. þessa eigendur sameignarfélags, sem slitið er eða breytt er í hlutafélag, ótakmarkaða ábyrgð á greiðslu þeirra opinberu gjalda sem varða reikningsár fyrir slit eða breytingu.

13. Við 69. gr. Á eftir 5. tl. 3. mgr. greinarinnar komi nýr töluliður er verði 6. tl. og orðist svo:
Ógoldins útsvars og aðstöðugjalds frá fyrri árum.
14. Við 72. gr. Greinin orðist svo:
Tekjuskattur lögaðila, sbr. 2. gr., skal vera 45% af tekjuskattsstofni, sbr. 2. tl. 62. gr.
15. Við 74. gr. Síðasti málsliður 4. tl. greinarinnar orðist svo:
Þó skal heimilt að draga allt að 30% frá þannig reiknuðu matsverði vara.
16. Við 91. gr. 3. mgr. greinarinnar orðist svo:
Framtalsskyldan hvílir á stjórnnum lögaðila. Sé um bókhaldsskylda aðila að ræða skal framtalinu fylgja ársreikningur, sbr. 1. mgr., undirritaður af stjórninni. Í skráðum félögum er nægilegt að jafnmargir stjórnarmenn og binda félagið undirriti ársreikninginn.
17. Við 94. gr. 5. mgr. greinarinnar falli niður.
18. Við 116. gr. Á eftir orðunum „4. tl. C-liðs“ bætist við: 3. tl. D-liðs.
19. Við ákvæði til bráðabrigða IV. Við ákvæðið bætist ný mgr. er verði 9. mgr. og orðist svo:
Á árinu 1979 skal tillag í mótveikning fyrninga, sbr. 44. gr., reiknast samkvæmt verðbreytingarstuðli þess árs, en það skal vera sami stuðull og notaður er til framreiknings á eignum sem aflað er á árinu 1978.